

udstrækkes til en hel by eller bydel/kvarter. Den nærmere fastlæggelse af området skal vurderes konkret i hvert enkelt tilfælde og under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, jf. den foreslåede § 2, stk. 2, nr. 2.

Med udtrykket *opholde sig* sigtes på samme måde som ved bortvisningsbegrebet til enhver fysisk tilstedeværelse inden for det afgrænsede område, jf. de specielle bemærkningerne til lovforslagets § 1.

Den første betingelse for at meddele et geografisk afgrænset forbud er, at et forbud efter stk. 1 ikke er tilstrækkeligt af hensyn til bortvisningens formål, jf. *stk. 2, nr. 1*. Geografisk afgrænsede forbud bør kun anvendes i de situationer, hvor det er særligt påkrævet, og hvor en bortvisning, eventuelt suppleret med et almindeligt tilhold, jf. § 3, stk. 1, ikke anses for tilstrækkeligt af hensyn til beskyttelse af forurettede.

Den anden betingelse er, at forbuddet ikke vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den bortvistes forhold, hensynet til husstanden og karakteren af den adfærd, der er udvist fra den pågældendes side, jf. *stk. 2, nr. 2*. Der skal efter denne bestemmelse foretages en særskilt proportionalitetsvurdering i forhold til det geografisk afgrænsede forbud med henblik på at fastslå, om indgrebet er rimeligt. Det må herved navnlig tillægges vægt, om det geografiske område omfatter den bortvistes arbejds- eller uddannelsessted, eventuelt bopæl for andre nærstående, som bortvisningen ikke angår, eller den pågældendes midlertidige opholdssted som følge af bortvisningen mv.

Overtrædelse af et tilhold efter stk. 1 og et forbud efter stk. 2 straffes ligesom overtrædelse af selve bortvisningen efter den foreslåede § 11.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

I de helt typiske tilfælde, hvor bortvisningssagen rejses på baggrund af begrundet mistanke om, at den krænkende person har begået en af de i § 2 nævnte straffelovsovertrædelser, vil politiet i medfør af reglen i retsplejelovens § 755, stk. 1, som regel have et fornuddent grundlag for at anholde den pågældende.

I de særlige tilfælde, hvor grundlaget alene er, at den pågældende har optrådt på en måde, der i øvrigt indebærer en trussel om vold mod et medlem af personens husstand, jf. den foreslåede § 2, nr. 1, 2. led, foreligger der ikke noget anholdelsesgrundlag, idet den pågældende ikke vil være mistænkt for et forhold, der i sig selv er strafbart.

Den foreslåede § 4, *stk. 1*, giver mulighed for, at politiet også i denne situation vil kunne tilbageholde

den pågældende med henblik på afhøring mv. og med henblik på at hindre overgreb, når der er rimelig grund til at antage, at personen har optrådt på en måde, der indebærer en trussel om vold mod et medlem af husstanden.

Det må forventes, at bortvisning typisk kommer på tale, når der foreligger allerede begåede overgreb eller trusler efter straffelovens § 266. Den foreslåede særegel forventes således alene at finde anvendelse i meget få tilfælde.

I *stk. 2, 1. pkt.*, fastlægges, at tilbageholdelse efter stk. 1 er underlagt de almindelige regler om anholdelse i retsplejelovens §§ 755–760, stk. 1.

Henvisningen til retsplejelovens § 760, stk. 1, indebærer, at den pågældende skal løslades, så snart begundelsen for tilbageholdelsen ikke længere er til stede. *Stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter udtrykkeligt, at den pågældende skal løslades inden 24 timer. Bestemmelsen medfører samtidig, at politiet bør sikre arbejdsgange, som gør det muligt at behandle bortvisningssager med den fornødne hurtighed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Stk. 1, 1. led, fastlægger, at bortvisning som udgangspunkt sker på baggrund af en anmodning fra den forurettede part.

Bortvisning er efter sit formål en foranstaltning, som skal beskytte forurettede mod yderligere overgreb og hjælpe parterne på vej mod en varig løsning af de underliggende samlivsproblemer, hvilket typisk kræver en aktiv medvirken fra forurettedes side. Forurettede må derfor antages som udgangspunkt at være den nærmeste til at vurdere situationen og træffe beslutning om, hvad der skal ske.

Stk. 1, 2. led, indebærer, at bortvisning kan ske, selv om forurettede ikke har anmodet herom, hvis almene hensyn kræver det.

I sager om bortvisning må det antages, at der ikke sjældent vil kunne foreligge situationer, hvor en anmodning ikke fremsættes, eller hvor en anmodning tilbagekaldes, som følge af den forurettedes frygt for repressalier, usikkerhed eller følelsesmæssig resignation, uden at den forurettede har noget reelt ønske om at opretholde en konfliktfyldt situation.

Hertil kommer, at det centrale formål med bortvisning er at forhindre alvorlige forbrydelser i familieforhold. De lovovertrædelser, reglerne om bortvisning skal modvirke, er alle undergivet offentlig påtale, og det påhviler således anklagemyndigheden at påtale så-